Europos Sąjungos Taryba

Briuselis, 2026 m. lapkričio 23 d.
(OR. en)

16245/26

EF 306
ECOFIN 1515
DELACT 180
ECB

PRIDEDAMAS PRANEŠIMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generalinei sekretorei Thérèse BLANCHET
Komisijos dok. Nr.:	C(2026) 7883 final
Dalykas:	KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) …/... 2026 11 10 kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 papildomas techniniais reguliavimo standartais, kuriais nustatomi pagrindinių sandorio šalių garantinių įmokų skaidrumo ir garantinių įmokų modeliavimo priemonės reikalavimai, taip pat tarpuskaitos paslaugų teikėjų garantinių įmokų skaidrumo ir garantinių įmokų modeliavimo reikalavimai

Delegacijoms pridedamas dokumentas C(2026) 7883 final.

Pridedama: C(2026) 7883 final

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2026 11 10
C(2026) 7883 final

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) …/...

2026 11 10

kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 papildomas techniniais reguliavimo standartais, kuriais nustatomi pagrindinių sandorio šalių garantinių įmokų skaidrumo ir garantinių įmokų modeliavimo priemonės reikalavimai, taip pat tarpuskaitos paslaugų teikėjų garantinių įmokų skaidrumo ir garantinių įmokų modeliavimo reikalavimai

(Tekstas svarbus EEE)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. DELEGUOTOJO AKTO BENDROSIOS APLINKYBĖS

2024 m. gruodžio 24 d. įsigaliojo 2024 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/2987[1] (ERIR 3), kuriuo iš dalies keičiamas 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012[2] (ERIR).

ERIR 3, be kita ko, siekiama padidinti įkaito vertės išlaikymo prievolių ir garantinės įmokos modelių skaidrumo lygį, kurį pagrindinės sandorio šalys (PSŠ) užtikrina savo tarpuskaitos nariams, o tarpuskaitos paslaugų teikėjai (t. y. tarpuskaitos paslaugas teikiantys tarpuskaitos nariai ir klientai) – savo klientams. Tuo siekiama užtikrinti didesnį įkaito vertės išlaikymo prievolių matomumą ir nuspėjamumą tarpuskaitos nariams, klientams ir netiesioginiams klientams ir taip jiems padėti toliau plėtoti savo likvidumo valdymo strategijas. Reikalavimais PSŠ įpareigojamos teikti informaciją ir sukurti modeliavimo priemonę, o tarpuskaitos paslaugų teikėjai – atlikti modeliavimą.

Pagal ERIR 38 straipsnio 10 dalį, nustatytą pagal ERIR 3, Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (ESMA) įgaliota per vienus metus nuo ERIR 3 įsigaliojimo techniniais reguliavimo standartais patikslinti pateiktiną informaciją ir atliktino modeliavimo bei modeliavimo priemonės reikalavimus, susijusius su garantinių įmokų skaidrumu.

2026 m. kovo 2 d. ESMA Komisijai pateikė galutinę ataskaitą[3].

2. KONSULTACIJOS PRIEŠ PRIIMANT AKTĄ

2025 m. birželio 24 d. ESMA paskelbė konsultacijoms skirtą dokumentą, įskaitant techninių reguliavimo standartų projektus. Konsultacijos baigtos 2025 m. rugsėjo 8 d.

Galutinėje ataskaitoje pateikiami techninių reguliavimo standartų (TRS), kuriais patikslinami modeliavimo priemonės reikalavimai pagal ERIR 38 straipsnio 6 dalį, modeliavimo reikalavimai pagal 7 dalį ir informacijos reikalavimai pagal 7 ir 8 dalis, projektai. Galutinėje ataskaitoje ir prie jos pridėtuose TRS atsižvelgiama į įstaigų, su kuriomis konsultuotasi, pateiktą grįžtamąją informaciją. Juos rengiant visų pirma apsvarstyta intelektinės nuosavybės teisių apsauga PSŠ pradinės garantinės įmokos modelių atžvilgiu, į PSŠ modeliavimo priemonę įtrauktų scenarijų išsamumas ir būdai užtikrinti panašų skaidrumą tarp, viena vertus, pagrindinių sandorio šalių ir tarpuskaitos narių ir, kita vertus, tarpuskaitos paslaugų teikėjų ir klientų. Siekdama šias problemas spręsti, ESMA išbraukė reikalavimą, pagal kurį PSŠ modelio dokumentai turėtų būti pakankamai išsamūs, kad modelį būtų galima atkartoti, o PSŠ privalėtų pateikti kainodarą ir duomenų šaltinius. ESMA taip pat išbraukė reikalavimą naudoti nepalankiausių rinkos sąlygų scenarijus, nustatytus pagal PSŠ testavimo nepalankiausiomis sąlygomis sistemą įsipareigojimų neįvykdymo fondo dydžiui nustatyti, ir vietoj to teikė pirmenybę dviem bendriems praeities nepalankiausių rinkos sąlygų (kaip antai tų, kurias lėmė COVID-19 pandemija) scenarijams ir trims hipotetiniams nepalankiausių rinkos sąlygų

---

1 2024 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/2987, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 575/2013 ir (ES) 2017/1131, kiek tai susiję su priemonėmis, skirtomis pernelyg didelėms pozicijoms trečiųjų valstybių pagrindinių sandorio šalių atžvilgiu mažinti ir Sąjungos tarpuskaitos rinkų efektyvumui didinti, OL L, 2024/2987, 2024 12 4.

2 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų, OL L 201, 2012 7 27, p. 1–59.

3 ESMA91-1505572268-4509_Final_Report_on_the_Draft_RTS_on_Margin_Transparency_requirements.pdf

scenarijams. Galiausiai ESMA išlaikė subalansuotą požiūrį, siekdama užtikrinti, kad klientai gautų pakankamai naudos iš 1 lygio tekste nustatytų skaidrumo reikalavimų.

Pagal ERIR 38 straipsnio 10 dalį TRS projektai parengti konsultuojantis su EBI ir ECBS. ESMA taip pat konsultavosi su Vertybinių popierių ir rinkų suinteresuotųjų subjektų grupe.

3. DELEGUOTOJO AKTO TEISINIAI ASPEKTAI

Deleguotasis aktas grindžiamas ESMA pasiūlymo projektu.

- I skyrius apima informaciją, kurią PSŠ turi pateikti savo tarpuskaitos nariams:
  - 1 straipsnyje nustatyta informacija, pateiktina apie pradinės garantinės įmokos modelio struktūrą ir veikimą;
  - 2 straipsnyje nustatyta informacija, pateiktina apie pradinės garantinės įmokos modelio pagrindines prielaidas ir apribojimus;
  - 3 straipsnyje nustatyta, kad 1 ir 2 straipsniuose nurodytą informaciją PSŠ turi pateikti kaip dokumentus ir surašytą aiškiai bei išsamiai.
- II skyrius apima PSŠ modeliavimo priemonei taikomus reikalavimus:
  - 4 straipsnyje nustatyti modeliavimo priemonės rezultatams taikomi reikalavimai;
  - 5 straipsnyje nustatyti praeities ir hipotetiniai scenarijai, įtrauktini į modeliavimo priemonę.
- III skyrius apima informaciją, kurią turi pateikti klientų tarpuskaitos paslaugas teikiantys tarpuskaitos nariai ir klientai:
  - 6 straipsnyje nustatytas reikalavimas, kuriuo tarpuskaitos paslaugų teikėjai įpareigojami savo klientams pateikti gautą informaciją apie PSŠ pradinės garantinės įmokos modelį;
  - 7 straipsnyje nustatyta informacija, kurią tarpuskaitos paslaugų teikėjai turi pateikti savo klientams apie savo garantinių įmokų praktiką klientų atžvilgiu, ir modeliavimui, kurį jie turi atlikti savo klientams, taikomi reikalavimai.
- IV skyriuje pateiktos baigiamosios nuostatos:
  - 8 straipsnyje nustatyta, kad deleguotasis aktas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, o modeliavimo priemonei ir modeliavimui taikomi reikalavimai pradedami taikyti po dvylikos mėnesių.
- Priede nustatomi PSŠ garantinių įmokų modeliavimo priemonei naudojamiems nepalankiausių rinkos sąlygų scenarijams taikomi reikalavimai.

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) …/...

2026 11 10

kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 papildomas techniniais reguliavimo standartais, kuriais nustatomi pagrindinių sandorio šalių garantinių įmokų skaidrumo ir garantinių įmokų modeliavimo priemonės reikalavimai, taip pat tarpuskaitos paslaugų teikėjų garantinių įmokų skaidrumo ir garantinių įmokų modeliavimo reikalavimai

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų[4], ypač į jo 38 straipsnio 10 dalies trečią pastraipą,

kadangi:

(1) Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 iš dalies pakeistas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2024/2987[5]. Tais pakeitimais, be kita ko, sugriežtintos nuostatos dėl pagrindinių sandorio šalių (PSŠ) garantinių įmokų skaidrumo jų tarpuskaitos narių atžvilgiu ir į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 38 straipsnį įtraukti garantinių įmokų skaidrumo reikalavimai, taikytini tarpuskaitos paslaugas teikiantiems tarpuskaitos nariams ir klientams (toliau – tarpuskaitos paslaugų teikėjai, arba TPT) jų klientų atžvilgiu;

(2) PSŠ pateiktina informacija apie jos pradinės garantinės įmokos modelio struktūrą ir veikimą turėtų padėti PSŠ tarpuskaitos nariams visapusiškai suprasti, kaip veikia garantinės įmokos modelis, kad jie galėtų geriau numatyti savo garantinės įmokos įsipareigojimus PSŠ. Taigi tokia informacija turėtų apimti visus pradinės garantinės įmokos modelio elementus. Tuo atveju pradinės garantinės įmokos modelio elementai turėtų būti suprantami kaip bazinė garantinė įmoka ir visi garantinės įmokos priedai. Turėtų būti pateikta aiški informacija apie bazinei garantinei įmokai taikomo modelio rūšį, įskaitant parametrinį, istorinį arba Monte Karlo rizikos vertės imitavimą. Be to, ta informacija turėtų apimti išsamius modelio parametrų duomenis, įskaitant pasikliovimo lygį, retrospektyvinės peržiūros laikotarpį ir likvidavimo laikotarpio trukmę, kartu su jų funkcijų aprašymu. PSŠ taip pat turėtų pateikti išsamų modelio aprašymą, apimantį loginius etapus ir matematines bei statistines specifikacijas. Taip pat reikėtų pateikti informaciją apie riziką, kurią apima kiekvienas pradinės garantinės

[4] 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj).

[5] 2024 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/2987, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 575/2013 ir (ES) 2017/1131, kiek tai susiję su priemonėmis, skirtomis pernelyg didelėms pozicijoms trečiųjų valstybių pagrindinių sandorio šalių atžvilgiu mažinti ir Sąjungos tarpuskaitos rinkų efektyvumui didinti, (OL L, 2024/2987, 2024 12 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2987/oj).

įmokos modelio elementas, o tais atvejais, kai bazinė garantinė įmoka padengia kitą nei rinkos riziką, reikėtų aiškiai nurodyti, kaip į papildomą riziką atsižvelgiama. Kalbant apie garantinės įmokos priedus, teikiama informacija atitinkamais atvejais turėtų apimti garantinės įmokos priedus, kuriais padengiama atskirų portfelių rizika, įskaitant likvidumo, koncentracijos ir klaidingų sprendimų rizikos priedus; garantinės įmokos priedus, kuriais padengiama visų tarpuskaitos nario portfelių bendro poveikio rizika, įskaitant įsipareigojimų neįvykdymo fondo koncentracijos priedą; garantinės įmokos priedus, susijusius su tarpuskaitos nario individualia rizika, įskaitant kredito rizikos priedą; taip pat kitus garantinės įmokos priedus, įskaitant garantinės įmokos reikalavimus, susijusius su modelio rizika arba atsirandančius dėl garantinės įmokos modelio nesilaikymo. Be to, PSŠ turėtų teikti informaciją apie veiklos priemones, susijusias su įkaito vertės išlaikymo prievolėmis, ir valdymo procedūras, susijusias su jos atliekama pradinės garantinės įmokos modelio peržiūra;

(3) kad tarpuskaitos nariai galėtų suprasti PSŠ pradinės garantinės įmokos modelio pagrindines prielaidas ir apribojimus, PSŠ savo tarpuskaitos nariams turėtų pateikti įvykių, dėl kurių prielaidos galėtų nepasitvirtinti, aprašymą ir kokybinę bei kiekybinę informaciją apie galimą poveikį garantinės įmokos reikalavimams, taip pat informaciją apie modelio veikimą ir modelio elgseną nepalankiausiomis rinkos sąlygomis, įskaitant bent grįžtamojo patikrinimo rezultatus. PSŠ taip pat turėtų teikti informaciją apie procesus, kuriuos ji taikytų siekdama reguliariai stebėti ir prireikus peržiūrėti savo garantinių įmokų dydį, kad jis atspindėtų einamąsias rinkos sąlygas, atsižvelgiant į tokių peržiūrų galimą prociklišką poveikį; informaciją apie sąlygas, kuriomis galėtų prireikti nesilaikyti pradinės garantinės įmokos modelio, be kita ko, nepalankiausių rinkos sąlygų įvykio metu; taip pat informaciją apie tai, kaip garantinės įmokos modelio nesilaikymo atveju būtų apskaičiuojamos ir ypatingos įkaito vertės išlaikymo prievolės ir pareikalaujama jas įvykdyti. Tomis aplinkybėmis ypatingos garantinės įmokos turėtų būti suprantamos kaip papildomos garantinės įmokos, nurodytos Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 153/2013[6] 56 straipsnyje;

(4) visą informaciją apie PSŠ pradinės garantinės įmokos modelį ir PSŠ garantinių įmokų modeliavimo priemonės scenarijų aprašymą PSŠ savo tarpuskaitos nariams turėtų pateikti kaip dokumentus, surašytus aiškiai bei išsamiai, kad tarpuskaitos nariai galėtų visapusiškai suprasti, kaip veikia garantinės įmokos modelis, taip pat nuolat atnaujinamus. Tarpuskaitos paslaugų teikėjai tą informaciją taip pat turėtų pateikti savo klientams;

(5) kalbant apie PSŠ garantinių įmokų modeliavimo priemonę, kad tarpuskaitos narys galėtų atskirti poveikį pradinei garantinei įmokai dėl savo esamų pozicijų ir pradinei garantinei įmokai dėl naujų sandorių pagal hipotetinį scenarijų, modeliavimo priemonėje pateikta suma, atitinkanti pradinę garantinę įmoką dėl esamų pozicijų, turėtų būti atskirta nuo sumos, siejamos su naujais sandoriais. Modeliavimo priemonė turėtų apimti bazinę garantinę įmoką ir garantinės įmokos priedus (įskaitant portfelio koncentracijos priedą), susijusius su portfeliu, pagal kurį būtų apskaičiuojamos naujų sandorių garantinės įmokos, ir dėl to sistemingai taikomus visiems tarpuskaitos nariams. Savo modeliavimo priemonėje PSŠ turėtų aiškiai išvardyti rizikos, kuri padengiama kiekviena nurodyta suma, rūšis. Siekiant išvengti abejonių, kiekvieno priedo suma turėtų būti nurodyta atskirai;

---

[6] 2012 m. gruodžio 19 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 153/2013, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 papildomas nuostatomis dėl pagrindinėms sandorio šalims taikomų reikalavimų techninių reguliavimo standartų, (OL L 52, 2013 2 23, p. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2013/153/oj).

(6) kad tarpuskaitos nariai galėtų įvertinti ir geriau numatyti savo garantinės įmokos reikalavimus, visų pirma nepalankiausiomis rinkos sąlygomis, būtina numatyti keletą scenarijų, įtrauksimų į PSŠ garantinių įmokų modeliavimo priemones. Todėl, be einamųjų rinkos sąlygų scenarijaus, į savo garantinių įmokų modeliavimo priemonę PSŠ turėtų įtraukti pasirinktus tris hipotetinius ir du praeities nepalankiausių rinkos sąlygų scenarijus. Tačiau, siekiant užtikrinti minimalų palyginamumo lygį, tų scenarijų struktūrai reikėtų taikyti tam tikrus reikalavimus, visų pirma susijusius su poveikiu pradinės garantinės įmokos modeliui. Be to, pripažįstant PSŠ įvairovę, PSŠ turėtų apsvarstyti galimybę nustatyti ir į savo modeliavimo priemonę įtraukti papildomus nepalankiausių rinkos sąlygų scenarijus, atitinkančius jos dydį, sudėtingumą, rizikos valdymo praktiką, narystės struktūrą ir produktų, kurių tarpuskaitą ji atlieka, savybes;

(7) garantinėms įmokoms, reikalaujamoms iš klientų dėl sandorių, kurių tarpuskaitą atlieka PSŠ, apskaičiuoti tarpuskaitos paslaugų teikėjai gali taikyti įvairias metodikas. Kai kurie tarpuskaitos paslaugų teikėjai taiko PSŠ garantinės įmokos modelį ir netaiko papildomų garantinių įmokų. Kai kurie tarpuskaitos paslaugų teikėjai taiko PSŠ garantinės įmokos modelį ir papildomas garantines įmokas, be kita ko, naudodami TPT daugiklius, koeficientus ar priedus, kad įskaičiuotų sandorio šalies ar kredito riziką, arba apskaičiuodami klientų garantines įmokas individualiu ar bendru pagrindu, palyginti su grynosios vertės apskaičiavimu. Kai kurie tarpuskaitos paslaugų teikėjai PSŠ garantinės įmokos modelio nenaudoja, nes taiko savo nuosavybinius modelius. Todėl tarpuskaitos paslaugų teikėjams nustatant garantinių įmokų skaidrumo reikalavimus būtina į tokią įvairovę atsižvelgti, kad visiems klientams tie reikalavimai būtų vienodai naudingi ir kad, nepriklausomai nuo klientams tarpuskaitos paslaugų teikėjo taikomos metodikos, jiems būtų užtikrintos vienodos sąlygos suprasti likvidumo poreikius ir pasirengti galimoms įkaito vertės išlaikymo prievolėms ateityje. Tarpuskaitos paslaugų teikėjams garantinių įmokų skaidrumo reikalavimai taikomi tik dėl klientų sandorių, kurių tarpuskaitą atlieka PSŠ;

(8) kad klientai galėtų suprasti su garantinėmis įmokomis susijusias veiklos priemones, visi TPT turėtų būti įpareigoti savo klientams pateikti informaciją apie veiklos priemones visoms reikalaujamoms garantinėms įmokoms surinkti, be kita ko, įkaito vertės išlaikymo prievolių įvykdymo terminus, įkaito pateikimo galutinius terminus, įkaito perėmimo tvarkaraštį, ribines vertes (jei yra), kurias pasiekus galėtų atsirasti įkaito vertės išlaikymo prievolės, bei pozicijos ribas (jei yra), ir apie veiklos priemones įkaito perviršiui grąžinti;

(9) tarpuskaitos paslaugų teikėjas turėtų savo klientams pateikti jiems aktualų garantinės įmokos modeliavimą. Tokio modeliavimo aktualumas priklauso nuo garantinės įmokos modelio, kurį tarpuskaitos paslaugų teikėjas taiko apskaičiuodamas klientui taikytinas garantines įmokas. Šiuo atžvilgiu tarpuskaitos paslaugų teikėjas gali naudoti PSŠ garantinės įmokos modelį ir netaikyti papildomų garantinių įmokų, naudoti PSŠ garantinės įmokos modelį ir klientui taikyti papildomas garantines įmokas arba naudoti kitokį garantinės įmokos modelį, nei naudoja PSŠ;

(10) tarpuskaitos paslaugų teikėjas, naudojantis PSŠ garantinės įmokos modelį ir netaikantis papildomų garantinių įmokų, turėtų savo klientui pateikti garantinės įmokos modeliavimą, parodantį kiekvienos PSŠ atžvilgiu taikomą pradinės garantinės įmokos sumą;

(11) tarpuskaitos paslaugų teikėjas, naudojantis PSŠ garantinės įmokos modelį ir savo klientui taikantis papildomas garantines įmokas, turėtų klientui pateikti informaciją

apie tų nukrypimų loginį pagrindą ir mastą, kad tas klientas suprastų, kaip jo tarpuskaitos paslaugų teikėjo taikomos garantinės įmokos skiriasi nuo PSŠ taikomų garantinių įmokų. Tas tarpuskaitos paslaugų teikėjas taip pat turėtų savo klientui pateikti informaciją apie riziką, kurią padengia kiekvienos rūšies papildoma garantinė įmoka, ir išsamų aprašymą, kaip tokia rizika apskaičiuojama, be kita ko, susiklosčius nepalankiausioms rinkos sąlygoms, ir procedūras, pagal kurias papildomų garantinės įmokos reikalavimų apskaičiavimas peržiūrimas, taip pat taikomą įspėjimo laikotarpį. Be to, tas tarpuskaitos paslaugų teikėjas turėtų savo klientui pateikti garantinės įmokos modeliavimą, kuriame atskirai parodoma kiekvienos PSŠ atveju taikoma pradinės garantinės įmokos suma pagal PSŠ garantinės įmokos modelį ir bet kurios tarpuskaitos paslaugų teikėjo taikomos papildomos garantinių įmokų sumos, taip pat atskirai parodomos tarpuskaitos paslaugų teikėjo taikomos kiekvienos rūšies papildomos garantinės įmokos sumos, kad klientas galėtų lengvai nustatyti PSŠ reikalaujamų garantinių įmokų ir tarpuskaitos paslaugų teikėjo taikomų garantinių įmokų nukrypimus ir skirtumus;

(12) tarpuskaitos paslaugų teikėjas, naudojantis kitokį nei PSŠ garantinės įmokos modelį turėtų savo klientui, kuriam taikomas tarpuskaitos paslaugų teikėjo garantinės įmokos modelis, pateikti informaciją apie garantinės įmokos nukrypimų loginį pagrindą ir mastą, kad tas klientas suprastų, kaip jo tarpuskaitos paslaugų teikėjo taikomos garantinės įmokos skiriasi nuo PSŠ taikomų garantinių įmokų. Be to, tas tarpuskaitos paslaugų teikėjas turėtų savo klientui pateikti informaciją apie pagrindinius savo modelio struktūros elementus ir apribojimus, įskaitant informaciją apie riziką, kurią padengia kiekvienas garantinės įmokos modelio elementas (t. y. bazinė garantinė įmoka ir visi priedai), ir tos rizikos apskaičiavimą, be kita ko, nepalankiausiomis rinkos sąlygomis; bazinei garantinei įmokai taikomo modelio rūšį; modelio parametrus, kaip antai pasikliautinąjį intervalą, retrospektyvinės peržiūros laikotarpius ir retrospektyvinės peržiūros laikotarpio trukmę, kartu su jų atitinkamų funkcijų aprašymu; taip pat garantinių įmokų apskaičiavimo metodikos peržiūros procedūras ir taikomą įspėjimo laikotarpį. Tas tarpuskaitos paslaugų teikėjas taip pat turėtų savo klientui pateikti garantinės įmokos modeliavimą, kuriame atskirai parodomos kiekvienos PSŠ taikomos pradinės garantinės įmokos sumos pagal PSŠ garantinės įmokos modelį ir tarpuskaitos paslaugų teikėjo taikoma suma, taip pat atskirai parodoma bazinės garantinės įmokos suma ir kiekvieno garantinės įmokos priedo sumos pagal tarpuskaitos paslaugų teikėjo naudojamą modelį. Siekiant išvengti abejonių, kiekvieno priedo suma turėtų būti nurodyta atskirai;

(13) siekiant sumažinti administracinę naštą, taip pat būtina nustatyti visų tarpuskaitos paslaugų teikėjų teikiamos informacijos apie garantinę įmoką ir atskleidžiamos informacijos apie garantinės įmokos modeliavimą jų klientams periodiškumą. Todėl tarpuskaitos paslaugų teikėjas turėtų teikti atitinkamą informaciją apie garantinę įmoką klientui, kai klientas prisijungia prie jo sistemos ir kai ta informacija reikšmingai pasikeičia. Be to, tarpuskaitos paslaugų teikėjas turėtų klientui teikti garantinės įmokos modeliavimą, kai klientas prisijungia prie jo sistemos ir papildomai tam klientui paprašius;

(14) kad klientai galėtų įvertinti ir geriau numatyti savo garantinės įmokos reikalavimus, visų pirma nepalankiausiomis rinkos sąlygomis, būtina numatyti keletą scenarijų, įtrauksimų į tarpuskaitos paslaugų teikėjų garantinės įmokos modeliavimą. Todėl, be einamųjų rinkos sąlygų scenarijaus, į savo garantinių įmokų modeliavimą tarpuskaitos paslaugų teikėjai turėtų įtraukti bent tris hipotetinius ir du praeities nepalankiausių rinkos sąlygų scenarijus. Tuo atžvilgiu užuot siekus tarpuskaitos paslaugų teikėjus

įpareigoti pritaikyti scenarijus prie atskirų kiekvieno kliento aplinkybių, verčiau jiems leisti naudoti tuos pačius scenarijus, kuriuos PSŠ naudoja savo garantinių įmokų modeliavimo priemonėje. Tačiau tarpuskaitos paslaugų teikėjų teiktinas garantinių įmokų modeliavimas neturėtų būti prilyginamas sąveikioms modeliavimo priemonėms, nes toks reikalavimas būtų neproporcingas. Vietoj to tarpuskaitos paslaugų teikėjai turėtų savo klientams pateikti bent įvairias garantinių įmokų sumas, kurios jiems būtų taikomos susiklosčius įvairiems scenarijams;

(15) PSŠ reikėtų duoti pakankamai laiko, kad jos galėtų atlikti reikalingus esamų modeliavimo priemonių pakeitimus ir taip įvykdyti naujus toms priemonėms taikomus reikalavimus. Be to, tarpuskaitos paslaugų teikėjams reikėtų duoti pakankamai laiko reikalavimams, susijusiems su klientams pateiktinu modeliavimu, įvykdyti. Todėl atitinkamų šio reglamento nuostatų taikymo pradžios datą reikėtų atidėti;

(16) šis reglamentas grindžiamas Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (ESMA) Komisijai pateiktais techninių reguliavimo standartų projektais;

(17) ESMA techninių reguliavimo standartų projektus parengė pasikonsultavusi su Europos bankininkystės institucija ir Europos centrinių bankų sistema. ESMA surengė atviras viešas konsultacijas dėl techninių reguliavimo standartų projektų, kuriais grindžiamas šis reglamentas, išanalizavo galimas su jais susijusias sąnaudas ir naudą ir paprašė, kad pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1095/2010[7] 37 straipsnį įsteigta Vertybinių popierių ir rinkų suinteresuotųjų subjektų grupė pateiktų rekomendaciją,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

INFORMACIJA, PSŠ PATEIKTINA JOS TARPUSKAITOS NARIAMS

1 straipsnis

Pradinės garantinės įmokos modelio struktūra ir veikimas

Pagrindinė sandorio šalis (PSŠ) savo tarpuskaitos nariams teikia informaciją apie savo pradinės garantinės įmokos modelio struktūrą ir veikimą. Ta informacija apima visus pradinės garantinės įmokos modelio elementus, įskaitant visus toliau nurodytuosius:

(a) riziką, kurią padengia kiekvienas pradinės garantinės įmokos modelio elementas;

(b) bazinei garantinei įmokai taikomo modelio rūšį;

(c) garantinių įmokų apskaičiavimo metodiką, įskaitant loginius etapus ir matematines bei statistines specifikacijas;

[7] 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB, (OL L 331, 2010 12 15, p. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj).

(d) modelio parametrus, įskaitant pasikliautinąjį intervalą, retrospektyvinės peržiūros laikotarpius ir likvidavimo laikotarpio trukmę, kartu su jų atitinkamų funkcijų aprašymu;

(e) veiklos priemones visoms garantinėms įmokoms surinkti, be kita ko, įkaito vertės išlaikymo prievolių įvykdymo terminus, įkaito pateikimo galutinius terminus, įkaito perėmimo tvarkaraštį, ribines vertes (jei yra), kurias pasiekus galėtų atsirasti įkaito vertės išlaikymo prievolės, bei pozicijos ribas (jei yra), ir veiklos priemones įkaito perviršiui grąžinti;

(f) valdymo procedūras, susijusias su PSŠ pradinės garantinės įmokos modelio peržiūra, tarpuskaitos narių dalyvavimu valdymo procese ir taikomu įspėjimo laikotarpiu.

2 straipsnis

Pradinės garantinės įmokos modelio pagrindinės prielaidos ir apribojimai

1. PSŠ savo tarpuskaitos nariams pateikia pradinės garantinės įmokos modelio pagrindinių prielaidų ir apribojimų sąrašą, įskaitant įvykių, dėl kurių galėtų nepasitvirtinti prielaidos, aprašymą ir kokybinę bei kiekybinę informaciją apie galimą poveikį garantinės įmokos reikalavimams.

2. PSŠ savo tarpuskaitos nariams pateikia kokybinę bei kiekybinę informaciją apie savo pradinės garantinės įmokos modelio veikimo rezultatus ir to modelio elgseną nepalankiausiomis rinkos sąlygomis. Ta informacija apima grįžtamojo patikrinimo rezultatus, kaip nurodyta Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 153/2013 49 straipsnio 5 dalyje.

3. Be 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos, PSŠ savo tarpuskaitos nariams pateikia informaciją apie visus šiuos dalykus:

(a) garantinių įmokų dydžio stebėjimo ir peržiūros, kad jis atspindėtų einamąsias rinkos sąlygas, procesus;

(b) sąlygas, kuriomis galėtų prireikti nesilaikyti pradinės garantinės įmokos modelio, be kita ko, nepalankiausių rinkos sąlygų įvykio metu;

(c) būdą, kuriuo apskaičiuojamos ir pareikalaujamos ypatingos garantinės įmokos pagal Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 153/2013 56 straipsnį.

3 straipsnis

Informacija apie modelį

Savo tarpuskaitos nariams PSŠ kaip dokumentus pateikia visą informaciją, nurodytą šio reglamento 1 ir 2 straipsniuose bei 5 straipsnio 3 dalyje. Tos informacijos ypatybės:

(a) ji surašyta aiškiai ir išsamiai;

(b) ji sudaro sąlygas tarpuskaitos nariams visapusiškai suprasti, kaip garantinės įmokos modelis veikia;

(c) ji yra atnaujinta.

II SKYRIUS
PSŠ MODELIAVIMO PRIEMONĖ

4 straipsnis
Modeliavimo priemonės rezultatai

1. Tarpuskaitos nariams PSŠ pateikta modeliavimo priemonė parodo bazinės garantinės įmokos sumą ir kiekvieno su portfeliu susijusio garantinės įmokos priedo sumą, taip pat aiškiai įvardija kiekviena suma padengtos rizikos rūšį.

2. Modeliavimo priemonės rezultatu turi būti galima naudotis papildomiems priemonę naudojančio tarpuskaitos nario esamų ar hipotetinių portfelių sandoriams. Modeliavimo priemonės rezultatas atskiria esamų sandorių, kurių tarpuskaitą jau atliko tarpuskaitos narys, pradinės garantinės įmokos reikalavimo sumą ir papildomos pradinės garantinės įmokos sumą, kurios reikalauja PSŠ atlikdama naujų sandorių tarpuskaitą.

5 straipsnis
Modeliavimo priemonės scenarijai

1. PSŠ pateikta modeliavimo priemonė sudaro sąlygas jos tarpuskaitos nariams įvertinti savo pradinės garantinės įmokos reikalavimus pagal kiekvieną iš šių scenarijų:

   (a) einamąsias rinkos sąlygas, remiantis įvesties duomenimis, naudotais pagal pradinės garantinės įmokos modelį apskaičiuojant naujausią dienos pabaigos reikalaujamą pradinę garantinę įmoką;

   (b) PSŠ nustatytus tris hipotetinius ir du praeities nepalankiausių rinkos sąlygų scenarijus, atitinkančius priede nustatytus reikalavimus.

2. PSŠ gali nustatyti ir į savo modeliavimo priemonę įtraukti papildomus nepalankiausių rinkos sąlygų scenarijus, atsižvelgdama į visus šiuos aspektus:

   (a) PSŠ dydį;

   (b) PSŠ sudėtingumą;

   (c) PSŠ rizikos valdymo praktiką;

   (d) PSŠ narystės struktūrą;

   (e) produktų, kurių tarpuskaitą PSŠ atlieka, savybes.

3. Savo tarpuskaitos nariams PSŠ pateikia aiškų 1 ir 2 dalyse nurodytų scenarijų aprašymą.

III SKYRIUS
KLIENTŲ TARPUSKAITOS PASLAUGAS TEIKIANČIŲ TARPUSKAITOS NARIŲ IR KLIENTŲ PATEIKTINA INFORMACIJA

6 straipsnis
PSŠ pradinės garantinės įmokos modelis

1. Tarpuskaitos paslaugas teikiantys tarpuskaitos nariai ir tarpuskaitos paslaugas teikiantys klientai (toliau kartu – tarpuskaitos paslaugų teikėjai) savo klientams pateikia 3 straipsnyje nurodytą informaciją be pakeitimų ar praleidimų.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, tarpuskaitos paslaugų teikėjai nėra įpareigojami pateikti 3 straipsnyje nurodytos informacijos, kai tenkinama bet kuri iš šių sąlygų:

   (a) PSŠ tą informaciją yra pateikusi viešai ir informavusi klientą apie galimybę ir būdus su ja susipažinti;

   (b) PSŠ tą informaciją teikia tiesiogiai klientams.

3. PSŠ netrukdo tarpuskaitos paslaugų teikėjams 3 straipsnyje nurodytos informacijos teikti savo klientams.

7 straipsnis
Tarpuskaitos paslaugų teikėjų informacija apie garantinę įmoką ir modeliavimą

1. Tarpuskaitos paslaugų teikėjai savo klientams pateikia informaciją apie aplinkybes ir sąlygas, dėl kurių gali atsirasti įkaito vertės išlaikymo prievolės, ir apie klientų pateiktinos garantinės įmokos sumos nustatymo procedūras. Ta informacija apima visą aktualią informaciją apie veiklos priemones įkaito perviršiui grąžinti bei garantinėms įmokoms surinkti ir apie tarpuskaitos paslaugų teikėjo naudojamą garantinės įmokos modelį, kaip nustatyta 2–5 dalyse.

2. Tarpuskaitos paslaugų teikėjas savo klientams pateikia informaciją apie veiklos priemones įkaito perviršiui grąžinti bei garantinėms įmokoms surinkti, be kita ko, nurodydamas visą šią informaciją:

   (a) įkaito vertės išlaikymo prievolių įvykdymo terminus;

   (b) įkaito pateikimo galutinius terminus;

   (c) įkaito perėmimo tvarkaraštį;

   (d) ribines vertes (jei yra), kurias pasiekus galėtų atsirasti įkaito vertės išlaikymo prievolės;

   (e) pozicijos ribas (jei yra).

3. Kai tarpuskaitos paslaugų teikėjas naudoja PSŠ garantinės įmokos modelį ir savo klientams netaiko papildomų garantinių įmokų, be 2 dalyje nurodytos informacijos, jis klientams pateikia garantinės įmokos modeliavimą pagal 8 dalyje nurodytus scenarijus, nurodydamas pradinės garantinės įmokos sumą, kurios reikalaujama kiekvienos PSŠ atžvilgiu.

4. Kai tarpuskaitos paslaugų teikėjas naudoja PSŠ garantinės įmokos modelį ir savo klientams taiko papildomas garantines įmokas, be 2 dalyje nurodytos informacijos, jis klientams pateikia šią informaciją:

(a) informaciją apie riziką, kurią padengia kiekvienos rūšies papildoma garantinė įmoka, ir išsamų aprašymą, kaip tokia rizika apskaičiuojama, be kita ko, susiklosčius nepalankiausioms rinkos sąlygoms;

(b) informaciją apie procedūras, pagal kurias peržiūrimas tarpuskaitos paslaugų teikėjo taikomos papildomos garantinės įmokos apskaičiavimas, ir taikomą įspėjimo laikotarpį;

(c) informaciją apie tarpuskaitos paslaugų teikėjo savo klientams taikomų garantinės įmokos nukrypimų, palyginti su PSŠ taikomomis garantinėmis įmokomis, loginį pagrindą ir mastą;

(d) garantinės įmokos modeliavimą pagal 8 dalyje nurodytus scenarijus, aiškiai kiekvienos PSŠ atžvilgiu atskiriant:

i) pradinės garantinės įmokos sumą, taikomą pagal PSŠ garantinės įmokos modelį, nuo papildomos garantinės įmokos sumos, kurią taiko tarpuskaitos paslaugų teikėjas dėl portfelio, kurio sandoriams taikoma garantinė įmoka;

ii) kiekvienos rūšies papildomų garantinių įmokų, kurias taiko tarpuskaitos paslaugų teikėjas, sumas.

5. Kai tarpuskaitos paslaugų teikėjas naudoja kitokį nei PSŠ garantinės įmokos modelį, be 2 dalyje nurodytos informacijos, jis savo klientams, kuriems taiko savo garantinės įmokos modelį, pateikia visą šią informaciją:

(a) informaciją apie pagrindinius garantinės įmokos modelio struktūros elementus ir apribojimus, įskaitant visus šiuos duomenis:

i) riziką, kurią padengia kiekvienas garantinės įmokos modelio elementas, ir išsamų aprašymą, kaip tokia rizika apskaičiuojama, be kita ko, susiklosčius nepalankiausioms rinkos sąlygoms;

ii) bazinei garantinei įmokai taikomo modelio rūšį;

iii) modelio parametrus, įskaitant pasikliautinąjį intervalą, retrospektyvinės peržiūros laikotarpius ir likvidavimo laikotarpio trukmę, kartu su jų atitinkamų funkcijų aprašymu;

iv) garantinių įmokų apskaičiavimo metodikos peržiūros procedūras ir taikomą įspėjimo laikotarpį;

(b) informaciją apie tarpuskaitos paslaugų teikėjo savo klientams taikomų garantinės įmokos nukrypimų, palyginti su PSŠ taikomomis garantinėmis įmokomis, loginį pagrindą ir mastą;

(c) garantinės įmokos modeliavimą pagal 8 dalyje nurodytus scenarijus, aiškiai atskiriant:

i) pradinės garantinės įmokos sumas, taikomas kiekvienos PSŠ atžvilgiu, naudojat PSŠ garantinės įmokos modelį, nuo garantinės įmokos sumos, kurią taiko tarpuskaitos paslaugų teikėjas dėl portfelio, kurio sandoriams taikoma garantinė įmoka;

ii) bazinės garantinės įmokos sumą ir kiekvieno garantinės įmokos priedo sumas pagal tarpuskaitos paslaugų teikėjo naudojamą modelį dėl portfelio, kurio sandoriams taikoma garantinė įmoka.

6. Tarpuskaitos paslaugų teikėjas pateikia 2 dalyje ir atitinkamais atvejais 4 ir 5 dalyse nurodytą informaciją bent tais atvejais, kai:

   (a) klientas prisijungia prie jo sistemos;

   (b) informacija reikšmingai pasikeičia.

7. Tarpuskaitos paslaugų teikėjas pateikia 3 dalyje, 4 dalies d punkte ir 5 dalies c punkte nurodytą garantinės įmokos modeliavimą, jei tas modeliavimas yra aktualus jo klientams, bent tais atvejais, kai:

   (a) klientas prisijungia prie jo sistemos;

   (b) klientas to paprašo.

8. Tarpuskaitos paslaugų teikėjas pateikia 3 dalyje, 4 dalies d punkte ir 5 dalies c punkte nurodytą garantinės įmokos modeliavimą, jei ta informacija yra aktuali jo klientams ir susijusi su kiekvienu iš šių scenarijų:

   (a) einamąsias rinkos sąlygas, remiantis įvesties duomenimis, naudotais pagal pradinės garantinės įmokos modelį apskaičiuojant naujausią dienos pabaigos reikalaujamą pradinę garantinę įmoką;

   (b) trimis hipotetiniais ir dviem praeities nepalankiausių rinkos sąlygų scenarijais.

Tarpuskaitos paslaugų teikėjas gali taikyti PSŠ modeliavimo priemonės scenarijus, nurodytus 5 straipsnyje.

IV SKYRIUS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

8 straipsnis
Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 ir 5 straipsniai, 7 straipsnio 3 dalis, 4 dalies d punktas, 5 dalies c punktas, 7 ir 8 dalys taikomi nuo ... [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą: šio reglamento įsigaliojimo datą pridėjus 12 mėn.].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2026 11 10

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN